ROK II. SIERPIEŃ-WRZESIEŃ № 8/9 (14/15).

ŚWIAT SZACHOWY

ORGAN POLSKIEGO ZWIĄZKU SZACHOWEGO.

Redaktor: D. PRZEPIÓRKA.

Redakcja i Administracja: Warszawa. Wierzbowa 8, w lokalu Warsz. Tow. Zwolenników Gry Szachowej, tel. 82-13.

Prenumerata kwart. 2 zł. 70 gr. półrocz. 5.40, rocz. 10.80 wraz z przesyłką pocztową.

Numer pojedyńczy 1 zł. Konto czekowe P. K. O. 16.551

Redakcja czynna w poniedziałki i piątki od g. 7 do 10 wiecz.

POLSKA REPREZENTACJA NA TURNIEJU OLIMPIJSKIM W HADZE.

Stoją od lewej do prawej: Blass, Rotmil, Chwojnik, Frydman.
Siedzą: Makarczyk, Przepiórka i Regedziński.

Turniej narodów w Hadze.

Pomysł turnieju narodów został urzeczywistniony po raz pierwszy w r. 1924 w Paryżu w związku z VIII Olimpjadą. W ubiegłym roku w Londynie rozegrano drugi turniej narodów, tym razem uproszczonym systemem drużynowym (każde państwo wystawia oprócz rezerwy 4-ch przedstawicieli.) Poszczególne drużyny walczą z pozostałemi drużynami pokolei. Ten sposób zastosowano w Hadze na drugiej Olimpjadzie szachowej.

Ciekawy ale niestety równoczesny eksperyment turnieju indywidualnego o mistrzostwo amatorskie F. I. D. E. pozbawił turniej drużyn kilku pierwszorzędnych asów (Euwe, Przepiórka, Mattison, Treybal i inni). Danja i Argentyna nie brały udziału w indywidualnej rozgrywce. I dzięki temu ich ekipy zajęły honorowe miejsca. Nie każdy kraj może sobie pozwolić na wystawienie sześciu mistrzów o pełnej sile. Tembardziej, że przedstawiciele extra-zawodowej klasy — arcymistrze (les grands maîtres) byli nieobecni. Wykluczyła ich uchwała F. I. D. E., wzorująca się na przepisach olimpijskich*).

W każdym razie w obu turniejach zebrała się śmietanka mistrzów amatorskich całego świata europejsko-amerykańskiego i dlatego sukcesy naszych przedstawicieli, a przedewszystkiem drużyny przedstawiają się bardzo imponująco. Druga nagroda Przepiórki jest wynikiem wspaniałym, ale zadziwić nikogo nie może ponieważ szereg ostatnich zwycięstw naszego mistrza pozwalał oczekiwać od niego zdobycia jednej z pierwszych nagród. Natomiast duży bo nieoczekiwany efekt wywołało wielkie powodzenie naszej ekipy, która po raz pierwszy w tym składzie zadebiutowała zagranicą.

III nagroda drużyny polskiej była piękną niespodzianką. Szachiści nasi podtrzymali tradycję kraju, który wydał tylu mistrzów.

Zasłużony tryumf odnieśli Węgrzy, osiągając łatwo 44 punkty co stanowi 68³/₄%, dr. Nagy, A. Steiner, Havasi i dr. Vajda — oto mistrzowska drużyna świata. Drugie miejsce niespodzianie zajęła silna drużyna U. S. A. z 39½ p. (61,3%). Polska 37 p. (57,8%) — III miejsce. Doskonały zespół stanowili austrjacy, którzy do ostatniej chwili walczyli o trzecią nagrodę. Osiągnęli oni 36½ p. (57,3%). W odległości dość znacznej bo 34 punktami znalazły się drużyny Danji i Czechosłowacji, przed walką uważane za konkurentów Węgier. Sześciu profesorów szwajcarskich wywalczyło dla barw swego kraju honorowe sąsiedztwo z duńczykami i czechami (34 p. t. j. 53,1%) o ½ punktu zaledwie za nimi Argentyna, na której kończy się grupa zwycięzców. IX i X miejsce zajęła osłabiona brakiem Euwego Holandja oraz niezły zespół niemiecki z Wagnerem na czele (po 31½ p.). XI, XII i XIII: Fran-

---

*) Polska oprócz obsadzenia turnieju A zdobyła się na zaprezentowanie pięciu pełnowartościowych przedstawicieli. Rezerwa, czwarty, lub trzeci nawet uczestnik to była piętą Achillesa większości drużyn. Tymczasem oprócz haskiej piątki Polska mogłaby (np. w turnieju na 12 szachownicach) wysłać na Olimpjadę mistrzów międzynarodowych Rubinsteina, Tartakowera, Przepiórkę oraz mistrzów krajowych Szwarcmana, Cukiermana, Kohna i paru innych np. Daniuszewskiego. Taka dwunastka miałaby o wiele większe szanse od naszej uwieńczonej, trzecią nagrodą drużyny i mogłaby pokusić się o zdobycie mistrzostwa Federacji. Szkoda tylko, że nie zjawiają się na naszym horyzoncie szachowym młodzi mistrzowie 20 — 25 letni.

cja, dzięki grającemu na ostatniej szachownicy Muffangowi, oraz Belgja i Szwecja po 31 p. XIV Łotwa, której utalentowani przedstawiciele grali jeszcze bardzo nierówno. Zupełnie pobite zostały Włochy z 26½ p. oraz Rumunja 25½. Najsłabsza Hiszpanja z 13½ nie zdołała widocznie jeszcze wskrzesić świetnych tradycji Ruy Lopeza.

W turnieju indywidualnym walka końcowa rozegrała się pomiędzy Euwem i Przepiórką. W rezultacie Euwe zdobył I-szą nagrodę z 12 p. II-ga nagroda przypadła Przepiórce (11 p. t. j. 73⅓%). Ostatnie wyniki Euwego (matche z Bogolubowem i Alechinem oraz turnieje w Berlinie i Hadze) wskazują na ogromną siłę tego młodego mistrza. Również znakomitym był sukces Przepiórki, który wyprzedził o 1 punkt championa paryskiej Olimpjady Mattisona, oraz dalszych konkurentów a w pierwszym rzędzie doskonałego mistrza czeskiego K. Treybala. Poniżej możliwości grał L. Steiner, chluba Węgier. Polska zdobyła II nagrodę w turnieju A. i III w turnieju B. Takim wynikiem nie może się poszczycić żadne z państw biorących udział w konkurencji.

Organizacja była wzorowa a przyjęcie zgotowane przez gospodarzy niezwykle gościnne. Utkwiły nam w pamięci sylwetki czołowych organizatorów F. I. D. E. dr. Rueba, dr. Oskama, Ihr. Strick van Linschotena oraz energicznego sekretarza Hill'a, kierownika turnieju B dr. Hartongensis'a i innych. Turniej w Hadze w 1928 r. pozostawi nam żywe i miłe wspomnienia. Dodać należy, że kierownikiem ekspedycji był p. Stefan Rotmil.

K. MAKARCZYK

I. RUNDA.

DANJA 2 : 2 POLSKA.

½ Norman-Hansen - *Makarczyk* ½

1 *Frydman* — Andersen 0

1 Gemzoe — *Regedziński* 0

½ *Chwojnik* — Rouben ½

Norman-Hansen osiąga przewagę, ale wpada w zwyczajną zasadzkę. Makarczyk w niedoczasie gra b. słabo. W gorszej końcówce Makarczyk broni się dobrze i wyrównywuje. Frydman osiąga pewnie przewagę nad Andersenem. Regedziński ma piona więcej i zupełnie wygraną pozycję z Gemzoe, ale nie widzi prostej kombinacji i wreszcie nawet przegrywa. Chwojnik gra ostro, ale w krytycznym momencie niezdecydowanie.

Inne matche.

Francja	2½	1½	Szwajcarja
U. S. A.	3½	½	Austrja
Łotwa	3	1	Hiszpanja
Szwecja	2½	1½	Holandja
Czechosłow.	2½	1½	Włochy
Rumunja	2½	1½	Belgja
Węgry	3	1	Niemcy

Zadziwia wysoka wygr. U. S. A. z Austrją.

II. RUNDA.

POLSKA 4 : 0 HISZPANJA.

1 *Makarczyk* — Marin Llovet 0

0 Cortes — *Frydman* 1

1 *Regedziński*—Aguilera Bernabe 0

0 A. Ribera — *Chwojnik* 1

Makarczyk zostaje zaskoczony wynalezionym przez Wagnera posunięciem w debiucie hetmana. Partja jest remizowa do końca pomimo pewnej przewagi białych. W pośpiechu Marin wpada w sidła i przegrywa.

Chwojnik i Frydman wygrywają szybko matowemi kombinacjami. Regedziński zdobywa 2 figury.

Inne matche.

Holandja	2½ : 1½	Czechosłow.
Rumunja	3 : 1	Szwecja
Danja	4 : 0	Belgja
Austrja	3½ : ½	Łotwa
U. S. A.	2½ : 1½	Węgry
Włochy	2½ : 1½	Argentyna
Szwajcar.	2 : 2	Niemcy

Danja miażdży Belgów .U. S. A. zwycięża nawet Węgry.

III. RUNDA.

AUSTRJA 2½ : 1½ POLSKA.

1 Lokvenc — *Frydman* 0
0 *Chwojnik* — Hönlinger 1
½ Müller — Blass ½
1 *Makarczyk* — S. R. Wolff 0

Frydman przegrywa z Lokvencem, który osiągnął pozycyjną przewagę. Chwojnik podstawia gońca Hönlingerowi w remizowej pozycji. Blass doskonale broni się w debiucie z Müllerem. Makarczyk wygrywa atakiem z Wolffem.

Inne matche.

Czechosłow.	4 : 0	Rumunja
Danja	2½ : 1½	Szwecja
Belgja	3 : 1	Hiszpanja
Węgry	2½ : 1½	Łotwa
Niemcy	2½ : 1½	Francja
Holandja	2½ : 1½	Argentyna
U. S. A.	2 : 2	Szwajc.

W pierwszych dniach tryumfy odnoszą Czesi.

IV. RUNDA.

WĘGRY 3 : 1 POLSKA.

0 *Frydman* — A. Steiner 1
1 Nagy — *Makarczyk* 0
0 *Chwojnik* — Vajda 1
0 Havasi — *Regedziński* 1

Nagy bardzo dobrze rozgrywa pozycję z partji hiszpańskiej. Chwojnik w pośpiechu robi parę błędów. Havasi zagalopowuje się w ataku. Regedziński broni się z zimną krwią.

Inne matche.

Czechosłow.	3 : 1	Danja
Szwecja	3½ : ½	Hiszpanja.
Belgja	3 : 1	Austrja
U. S. A.	3 : 1	Francja
Argentyna	3 : 1	Rumunja
Szwajcarja	2 : 2	Łotwa
Włochy	2 : 2	Holandja

V. RUNDA.

SZWAJCARJA 3 : 1 POLSKA.

½ Voellmy — *Regedziński* ½
0 *Makarczyk* — Rivier 1
1 Michell — *Frydman* 0
½ *Blass* — Naegeli ½

Voellmy zdobywa jakość za piona.

Wygrana jest bardzo wątpliwa, być może całkiem niemożliwa. Makarczyk ma złą partję w debiucie, po wyrównaniu w niedoczasie ponownie zostaje osaczony Blass bardzo dobrze gra z Naegelim, ale niedocenia kontrataku i zmuszony jest do remis. Piąta runda stanowi kulminacyjny punkt niepowodzenia naszej drużyny.

Od tej chwili Polska wygrywa 8 matchów i remizuje 3 nie przegrywając ani jednego.

Inne matche.

Czechosłow.	4 : 0	Hiszpanja
Austrja	3 : 1	Szwecja
Węgry	3 : 1	Belgja
Francja	2½ : 1½	Łotwa
U. S. A.	3 : 1	Niemcy
Rumunja	2½ : 1½	Włochy
Argentyna	1 : 3	Danja

Czesi i U. S. A. na przodzie Polska daleko za nimi.

VI. RUNDA.

POLSKA 2½ : 1½ FRANCJA,

1 *Makarczyk* — Crepeaux 0
0 Betbeder — *Regedziński* 1
½ *Chwojnik* — Duchamp ½
1 Muffang — *Blass* 0

Makarczyk osiąga minimalną przewagę, C. może zremizować, ale nie widzi prawidłowej drogi. Po drugiej przerwie Makarczyk wygrywa klasyczną remizową pozycję Cherona. Betbeder pogrąża się samobójczą kombinacją, pozornie wygrywającą. Muffang łapie Blassa w potrzask debiutowy.

Inne matche.

Czechosłow.	3	: 1	Austrja
Szwajcarja	2½	: 1½	Belgja
Niemcy	3	: 1	Łotwa
Danja	2½	: 1½	Włochy
Holandja	3½	: ½	Rumunja
Węgry	2	: 2	Szwecja
Argentyna	2	: 2	Hiszpanja

Czechosłowacja bez konkurencji na przodzie. Polska o sześć punktów słabsza. Któż mógłby przewidzieć, że Polska skończy o 3 punkty lepiej od Czechów. Od tej chwili Czesi się załamują. Argentyna remizuje z Hiszpanją co równa się klęsce.

VII RUNDA.

POLSKA 3 : 1 NIEMCY.

½ Wagner — *Makarczyk* ½
½ *Regedziński* — Hilse ½
0 Schönman — *Blass* 1
1 *Chwojnik* — Foerder 0

Makarczyk osiąga przewagę nieoczekiwanem p o s u n i ę c i e m (a7—a6!), ale w niedoczasie musi szukać remizowej drogi (wieczny szach). Chwojnik energicznie zwycięża Foerdera Blass bardzo dobrze broni partję z Schönmanem i wygrywa jakość. Po tym matchu Polska wysuwa się odrazu na piąte miejsce.

Inne matche.

Węgry	2½	: 1½	Czechosłow.
Hiszpanja	2½	: 1½	Włochy
Holandja	2½	: 1½	Danja
Szwajcar.	2	: 2	Szwecja
Francja	2	: 2	Belgja
U. S. A.	2	: 2	Łotwa
Argentyna	2	: 2	Austrja

Hiszpanja wygrywa swój jedyny match U. S. A. nie może zwyciężyć Łotwy.

VIII. RUNDA.

POLSKA 3: 1 U. S. A.

1 *Makarczyk* — Kashdan 0
0 H. Steiner — *Blass* 1
1 *Regedziński* — Faktor 0
1 Hanauer — *Frydman* 0

Makarczyk źle zaczyna z Kashdanem, który otrzymuje inicjatywę, ale przedwcześnie poświęca figurę. M. osiąga przewagę piona i oddaje zdobytą figurę. Końcówka jest wątpliwa, ale Kashdan rozgrywa ją słabo, oddając szanse białym. Po przerwie K. przegrywa bez walki, robiąc w pierwszem posunięciu decydujący błąd.

Blass korzysta z jednego słabego posunięcia przeciwnika i bierze jego pozycję w żelazne kleszcze. W decydującej chwili B. nie znajduje najwłaściwszej drogi ale partner nie widzi możności obrony i przegrywa odrazu.

Regedziński łapie Faktora na zupełnie niewidoczny, chociaż krótki manewr i energicznie rozbija jego partję.

Frydman wdaje się w „hyperkombinacje" z Hanauerem i zaplątuje się sam.

Polska wysuwa się na czwarte miejsce.

Inne matche.

Czechosłow.	2½	1½	Szwajcar.
Belgja	3	1	Niemcy
Węgry	3	1	Argentyna
Austrja	3	1	Włochy
Francja	2	2	Szwecja
Rumunja	2	2	Danja
Holandja	3	1	Hiszpanja

Bardzo nierówno grają duńczycy. Ich filar Norman-Hansen zawodzi zupełnie.

IX. RUNDA.

ŁOTWA 2 : 2 POLSKA.

0 Strautmanis — *Regedzinski* 1
1 *Frydman* — Taube 0
1 Petrow — *Makarczyk* 0
0 *Blass* — Apszenek 1

Regedziński w debiucie może wygrać figurę w jednem posunięciu, zamiast tego otrzymuje on końcówkę z różnokolorowemi gońcami, beznadziejnie remizową, pomimo przewagi piona W przerwie konstruuje on ostatnią żartobliwą zasadzkę i przeciwnik w nią wpada. Frydman dąży za wszelką cenę do wygranej i robi samobójczą kombinację, która wreszcie przyczynia się do jego wygranej.

Makarczyk doprowadza do wygranej pozycji z Petrowem ale w niedoczasie zostaje zaskoczony dobrem obronnem posunięciem przeciwnika i w pośpiechu otrzymuje przegraną pozycję. Po przerwie okazuje się że Petrow zapisał w kopercie nieprawidłowe poposunięcie, ale komitet odrzuca protest czarnych. Blass gra dobrze z Apszenekiem, ale robi błąd, otrzymując przegraną partję. Apszenek z kolei robi parę błędów i Blass ma zupełnie wygraną pozycję, ale zapomina o kontroli czasu po 60 posunięciach i przekracza czas. Rezultat matchu, granego poniżej krytyki przez obie strony remizowy. Również dobrze mogło być 4 : 0 na korzyść Polski albo 1 : 3 na korzyść Łotwy. Polska drużyna jest przemęczona.

Inne matche.

Szwecja	3	1	Niemcy
Argentyna	3	1	Szwajcar.
Austrja	3	1	Holandja
Węgry	3	1	Włochy
Rumunja	3½	½	Hiszpanja
Francja	2	2	Czechosł.
U. S. A.	2	2	Belgja

Węgry począwszy od matchu z Argentyną robią wspaniałą serję : 20 punktów z 24.

X. RUNDA.

Polska nie bierze udziału.

Niemcy	3	1	Czechosłow.
U. S. A.	2½	1½	Szwecja
Belgja	3	1	Łotwa
Francja	2½	1½	Argentyna
Szwajcar.	2½	1½	Włochy
Węgry	3½	½	Holandja
Rumunja	2½	1½	Austrja
Danja	3	1	Hiszpanja

Polska drużyna nie gra w tej rundzie, ale szanse jej ogromnie wzrastają, Czechosłowacja traci 3 punkty, Austrja 1½, U. S. A. 1½. Prócz tego przemęczona drużyna nasza ma przynajmniej pół dnia wytchnienia.

XI. RUNDA.

POLSKA 2½ : 1½ BELGJA.

½ *Makarczyk* — Censer ½
½ Koltanowski — *Chwojnik* ½
½ *Regedziński* — Dunkelblum ½
0 Sapira — *Blass* 1

Makarczyk osiąga przewagę w debiucie, ale nie wykorzystuje jej należycie.

Chwojnik bardzo ostro gra z Koltanowskim i pozostaje z mi-

nusem piona w końcówce, którą sprowadza do remis doskonałym manewrem. Regedziński ma piona mniej z Dunkelblumem, ale przeciwnik w przerwanej pozycji nie rozumie swojej przewagi i znudzony twardą obroną remizuje. Blass wygrywa przewagę pionów.

Inne matche

Szwecja	3:	1	Łotwa
Niemcy	2½:	1½	Argentyna
Francja	2½:	1½	Włochy
Holandja	2½:	1½	Szwajcarja
Węgry	3½:	½	Rumunja
Austrja	3 :	1	Danja
U. S. A.	2 :	2	Czechosłow.

Austrja zwyciężyła konkurentkę—Danję.

XII runda

POLSKA 2½ : 1½ SZWECJA

0 Stoltz — Makarczyk 1
½ Blass — Stahlberg ½
½ Jacobson — Frydman ½
½ Chwojnik — Jonsson ½

Makarczyk czarnemi w hiszpańskiej partji osiągnął przewagę nad Stoltzem i wygrał piona, ale w niedoczasie zrobił parę błędów i stracił 2 piony.

Po przerwie Stoltz się nie stawił wobec czego zaliczono mu przegraną. Blass w porę poświęcił jakość ze Stahlbergiem i uzyskał przewagę, ale nie uprzedził kontr-manewru szweda i zremizował. Frydman świetnie rozegrał z Jacobsonem i otrzymał wygraną, ale w niedoczasie sprowadził do remis.

Wogóle trzej nasi szachiści: Frydman, Makarczyk i Chwojnik nie mogli się przystosować do tempa 20 pos. na godzinę i miewali „zeitnot"y zupełnie niewiarogodne.

Inne matche

Łotwa	3	:	1	Czechosłow.
Argentyna	2½	:	1½	U. S. A.
Niemcy	2½	:	1½	Włochy
Rumunja	2½	:	1½	Szwajcarja
Węgry	3½	:	½	Danja
Austrja	3½	:	½	Hiszpanja
Holandja	2	:	2	Francja

Danja odpada z czołowych miejsc. Polska znowu wychodzi na czwarte miejsce.

XIII RUNDA

POLSKA 3 : 1 CZECHOSŁOWACJA

½ Makarczyk — Gilg ½
0 Reifir — Chwojnik 1
1 Regedziński — Prokes 0
½ Teller — Blass ½

Makarczyk zremizował po bezbarwnej grze z Gilgiem, który grał biernie. Chwojnik wytworzył za cenę piona niesłychanie niebezpieczną dla siebie pozycję, ale potrafił ja obronić i wygrał. Regedziński pomimo błędu w decydującej chwili zachował osiągniętą w partji olbrzymią przewagę i wygrał jakość, decydując partję w końcówce. Teller miał wygraną z Blassem, ale zlekceważył pozycję i dopuścił do rozpaczliwych „szwindli" które po 150 posunięciach doprowadziły do remis.

Inne matche

Argentyna	3	:	1	Łotwa
Francja	3	:	1	Rumunja
Szwajcarja	2½	:	1½	Danja
Węgry	4	:	0	Hiszpanja
Belgja	2	:	2	Szwecja
Włochy	2	:	2	U. S. A.
Holandja	2	:	2	Niemcy

Węgrzy zapewniają sobie I-ą nagrodę. W końcowych 3-ch rundach mogą oni bawić się remizowaniem w kilkunastu posunię

ciach. Przewaga Węgrów jest zadziwiająca. W walce mogliby oni zapewne zdobyć jeszcze więcej punktów. Polska osiągnęła szczyt powodzenia. Po trzynastu rundach na drugiem miejscu.

XIV RUNDA

POLSKA 2½ : 1½ ARGENTYNA

1 Maderna — Makarczyk 0
1 Frydman — Reca 0
0 Palau — Regedziński 1
½ Blass — Grau ½

Makarczyk prowadzi trudną obronę i osiąga zupełnie wygraną pozycję z przewagą 4-ch pionów. W tym momencie przekracza on czas i podstawia wieżę. Frydman rozgrywa bardzo dobrze zakończenie z Reca, który grał partję poniżej swej siły. Palau nie wiedział, że wieżą jest trudno obronić się przeciw wieży i gońcowi i niepotrzebnie poświęcił figurę z Regedzińskim, Blass zablokował pozycję i nie mógł nic przedsięwziąć.

Polska osiągnęła kulminacyjny punkt powodzenia w turnieju gdyż wysunęła się na drugie miejsce po Węgrach.

Inne matche

Belgja	2½	:	1½	Czechosłowacja
Łotwa	3½	:	½	Włochy
U.S.A.	3	:	1	Holandja
Niemcy	3	:	1	Rumunja
Danja	3	:	1	Francja
Szwajcarja	4	:	0	Hiszpanja
Austrja	2	:	2	Węgry

Zadziwiający finisz robi drużyna łotewska. Gdyby łotysze grali staranniej przez cały czas, mogliby mieć niezłe szanse.

XV RUNDA

WŁOCHY 2 : 2 POLSKA

0 Makarczyk — Monticelli 1
1 Sacconi — Frydman 0
1 Blass — Calapso 0
0 Marotti — Chwojnik 1

Makarczyk otrzymuje gorszy debiut z Monticellim. który wykorzystuje plan Alechina, zastosowany przez niego z Capablanką. Zakończenie przeprowadza Monticelli bardzo dokładnie, Frydman może zremizować z Sacconim, ale w niedoczasie popełnia parę grubych błędów i przegrywa. Chwojnik broni się bardzo solidnie z Marottim i wygrywa ładnym manewrem. Blass wygrywa z Calapso dowcipnym ruchem obliczonym na psychologję słabszego przeciwnika.

Inne matche

Argentyna	3	:	1	Belgja
Łotwa	2½	:	1½	Holandja
U. S. A.	3	:	1	Rumunja
Danja	3	:	1	Niemcy
Francja	2½	:	1½	Hiszpanja
Szwecja	2	:	2	Czechosłow.
Austrja	2	:	2	Szwajcarja

U. S. A. wygrywa przegrany match z Rumunją. Ostatnią szansę Polski stanowi match U. S. A. — Danja.

XVI RUNDA

HOLANDJA 2 : 2 POLSKA

1 Weenink — Chwojnik 0
1 Frydman — Kroone 0
½ Schelfhout — Makarczyk ½
½ Regedziński — Wertheim ½

Chwojnik przekracza czas do namysłu. Frydman gra tutaj niezbyt dobrze ale bardzo zręcznie odpręża on pozycję w doskonałym momencie, poczem odnosi łatwe choć nieoczekiwane zwycięstwo. Makarczyk, wyczerpany ciężką walką turniejową dwukrotnie nieomal przekracza czas z Schelfhoutem i robiąc gruby błąd traci 2 piony. W końcówce broni

się on z zimną krwią i po dwukrotnej przerwie remizuje wbrew przedwczesnym depeszom o zwycięstwie Schelfhouta.

Inne matche

Argentyna	3	: 1	Szwecja
Włochy	2½	: 1½	Belgja
Łotwa	3½	: ½	Rumunja
U. S. A.	3½	: ½	Danja
Niemcy	3	: 1	Hiszpanja
Austrja	3	: 1	Francja
Szwajcarja	2½	: 1½	Węgry

Danja zmiażdżona przez Amerykanów. Polska musi walczyć o III miejsce.

XVII i ostatnia runda.

POLSKA 2½ : 1½ RUMUNJA

Wynik matchu decyduje o miejscu Polski w stosunku do Austrji. Regedziński i Frydman wygrywają łatwo. Makarczyk nie mając szans wygrania oddaje partję za remis, tembardziej, że Austrjacy źle stoją z Niemcami. Blass dotychczas bardzo rozważnie grający, lekkomyślnie przedłuża grę z Gudju i wreszcie przegrywa.

Inne matche

Niemcy	2½	: 1½	Austrja
Argentyna	2½	: 1½	Czechosłow.
Belgja	2½	: 1½	Holandja
Danja	3	: 1	Łotwa
U. S. A.	3	: 1	Hiszpanja
Węgry	2½	: 1½	Francja
Włochy	2½	: 1½	Szwecja

Niemcy a zwłaszcza Blümich dzielnie walczą z Austrją. W rezultacie Polska wyprzedza Austrję zaledwie o pół punktu. Danja w ostatniej rundzie dogania Czechów i Szwajcarów. III nagroda dla Polski przy 17 państwach, to sukces bardzo wielki. 37 p. z 64 stanowi 57,8%.

Turniej olimpijski A.

		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	Pun.	Nagr.
1	Dr. Euwe (Holandja)	■	0	1	½	½	1	1	1	½	1	1	1	1	1	½	1	12	1
2	Przepiórka (Polska)	1	■	½	1	½	1	½	1	0	½	½	1	1	1	½	1	11	2
3	Mattison (Łotwa)	0	½	■	1	0	1	0	½	½	1	1	1	1	½	1	1	10	3
4	Dr. Treybal (Czechosłowac.)	½	0	0	■	½	½	½	1	1	½	1	1	1	1	0	1	9½	4
5	Golmayo (Hiszpanja)	½	½	1	½	■	0	½	1	½	1	1	½	0	½	1	1	9½	5
6	Whitaker (U. S. A.)	0	0	0	½	1	■	0	½	1	½	1	1	1	1	1	1	9½	6
7	Carls (Niemcy)	0	½	1	½	½	1	■	½	½	1	1	½	0	0	1	1	9	7
8	Prof. Becker (Austrja)	0	0	½	0	0	½	½	■	1	0	½	1	½	½	1	1	7	
9	Chéron (Francja)	½	1	½	0	½	0	½	0	■	0	1	½	0	1	0	½	6	
10	Nilsson (Szwecja)	0	½	0	½	0	½	0	1	1	■	0	½	1	1	0	0	6	
11	Rosselli (Włochy)	0	½	0	0	0	0	0	½	0	1	■	1	1	1	1	0	6	
12	Czepurnow (Finlandja)	0	0	0	0	½	0	½	0	½	½	0	■	1	1	½	1	5½	
12	L. Steiner (Węgry)	0	0	0	0	1	0	1	½	1	0	0	0	■	0	1	1	5½	
14	Araiza (Meksyk)	0	0	½	0	½	0	1	½	0	0	0	0	1	■	1	1	5½	
15	Tyroler (Rumunja)	½	½	0	1	0	0	0	0	1	1	0	½	0	0	■	½	5	
16	W. Hennenberger (Szwajc.)	0	0	0	0	0	0	0	0	½	1	1	0	0	0	½	■	3	

Turniej olimpijski B.

		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	Ilość punkt.	Miejsce
1	Argentyna	■	1½	1½	3	1	2	2	1	3	1½	1½	2½	3	1½	3	3	2½	33½	8
2	Włochy	2½	■	2	1½	1½	1½	1	1	1½	1½	1½	2	½	2	2½	2½	1½	26½	15
3	Holandja	2½	2	■	3½	2½	3	1	½	2½	2	2	1	1½	2	1½	1½	2½	31½	9 10
4	Rumunja	1	2½	½	■	2	3½	2½	½	2½	1	1	1	½	1½	2½	3	0	25½	16
5	Danja	3	2½	1½	2	■	3	1	½	1½	3	3	½	3	2	4	2½	1	34	5 7
6	Hiszpanja	2	2½	1	½	1	■	½	0	0	1½	1	1	1	0	1	½	0	13½	17
7	Austrja	2	3	3	1½	3	3½	■	2	2	3	2	½	3½	2½	1	3	1	36½	4
8	Węgry	3	3	3½	3½	3½	4	2	■	1½	2½	3	1½	2½	3	3	2	2½	44	1
9	Szwajcarja	1	2½	1½	1½	2½	4	2	2½	■	1½	2	2	2	3	2½	2	1½	34	5 7
10	Francja	2½	2½	2	3	1	2½	1	1½	2½	■	1½	1	2½	1½	2	2	2	31	11/13
11	Niemcy	2½	2½	2	3	1	3	2	1	2	2½	■	1	3	1	1	1	3	31½	9 10
12	Stany Zjedn.	1½	2	3	3	3½	3	3½	2½	2	3	3	■	2	1	2	2½	2	39½	2.
13	Łotwa	1	3½	2½	3½	1	3	½	1½	2	1½	1	2	■	2	1	1	3	30	14
14	Polska	2½	2	2	2½	2	4	1½	1	1	2½	3	3	2	■	2½	2½	3	37	3
15	Belgja	1	1½	2½	1½	0	3	3	1	1½	2	3	2	3	1½	■	2	2½	31	11/13
16	Szwecja	1	1½	2½	1	1½	3½	1	2	2	2	3	1½	3	1½	2	■	2	31	11/13
17	Czechosłow.	1½	2½	1½	4	3	4	3	1½	2½	2	1	2	1	1	1½	2	■	34	5 7

Tabela postępowa turnieju drużynowego

		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	Ostatecz. wynik
1	Argentyna	■	1½	3	6	7	9	11	12	15	16½	18	20½	23½	25	28	31	33½
2	Francja	2½	■	4	5	7½	9	11	13	15	17½	20	22	25	26	28½	29½	31
3	Włochy	1½	4	■	6	7½	9	10½	11½	12½	14	15½	17	19	19½	21½	24	26½
4	Niemcy	1	3	5½	■	6½	9½	10½	11½	12½	15½	18	20½	22½	25½	26½	29½	31½
5	Holandja	1½	4	6½	8½	■	12	14½	17½	18½	19	21½	23½	25½	26½	28	30	31½
6	Stany Zjedn.	3½	6	8	11	14	■	16	17	19	21½	23½	25	27	30	33	36½	39½
7	Rumunja	2½	5½	5½	6½	9	9½	■	11½	15	17½	18	20½	21½	22½	23½	24	25½
8	Łotwa	3	3½	5	7	8½	9½	11½	■	13½	14½	15½	18½	19½	23	25½	29	30
9	Danja	2	6	8½	9½	12½	15	16½	18½	■	21½	22½	23	24½	27½	30½	31	34
10	Polska	2	6	7½	8½	9½	12	15	18	20	■	22½	25	28	30½	32½	34½	37
11	Hiszpanja	1	1	2	2½	2½	4½	7	8	8½	9½	■	10	10	10	11½	12½	13½
12	Belgja	1½	1½	4½	7½	8½	10	12	15	17	20	21½	■	23½	26	27	28½	31
13	Austrja	½	4	6½	7½	10½	11½	13½	16½	19½	21	24	27½	■	28½	31½	34½	36½
14	Szwecja	2½	3½	5	8½	9½	11½	13½	15½	18½	20	23	24½	26½	■	28½	29½	31
15	Węgry	3	4½	7	10	13½	15	17½	20½	23½	27	30½	34	38	40	■	41½	44
16	Czechosłow.	2½	4	8	11	15	18	19½	22	24	25	27	28	29	30½	32½	■	34
17	Szwajcarja	1	3½	5½	7½	10½	13	15	16½	17½	20	21½	23	25½	29½	31½	34	■

Partja Nr. .115

(Haga, Turniej Olimpijski A)

Otwarcie Réti'ego.

Białe: Czarne:
M. Euwe **C. Carls**

1. Sg1—f3 Sg8—f6
2. c2—c4 c7—c5
3. g2—g3 Sb8—c6
4. Gf1—g2 g7—g6
5. b2—b3 Gf8—g7
6. Gc1—b2 d7—d6
7. d2—d4 c5×d4
8. Sf3×d4

Biały ma nieznaczną przewagę: nieco większą swobodę ruchów

8. . . . Gc8—d7
9. 0—0 0—0
10. Sb1—c3 Sc6×d4

Następująca ogólna wymiana ułatwia grę czarnym.

11. Hd1×d4 Gd7—c6
12. Sc3—d5 Sf6—h5
13. Hd4—d2 Gg7×b2
14. Hd2×b2 Gc6×d5
15. Gg2×d5 Hd8—b6
16. Wf1—d1 Sh5—f6
17. Gd5—f3 Wf8—c8

Grozi W×c4

18. Wd1—d4

Na e5 nastąpi teraz 19. Wd2

18. . . . a7—a5
19. Wa1—d1 Wc8—c7

Tu czarne powinny były grać Kg7, ażeby w stosownej chwili odparować grożący na skrzydle atak przez h5 i Wh8.

20. h2—h4 h7—h5

Decydujący błąd; 20... Wc5 było nieodzowną koniecznością

21. Wd4×d6!

Osłabienie skrzydła królewskiego i złe położenie czarnych figur, są przyczyną szybkiego rozbicia ich partji.

21. . . . e7×d6
22. Hb2×f6

Czarny nie może już bronić d6 22... Wd7 23. Gd5! i t. d. albo 22... Wa6 23. Gd5, Kf8 24. Wd3.

22. . . . Wa8—f8
23. Wd1×d6 Hb6—c5

Na 23... Hb4 nastąpi G×h5. Posunięcie w tekście jest niezwykle świetną obroną przeciw groźbie G×f7 (po 24. Gd5, Kh7) czarne odpowiedziałyby w tym wypadku 25... Wf×f7! 26. H×g6† Kh8 27 Wd8†, Wf8 28 Wd5? H×f2†

24. Gf3—d5 Kg8—h7
25. g3—g4

Najprostsza gra, ponieważ czarne figury są odcięte od skrzydła królewskiego.

25. . . . Hc5—a3

Jedyny sposób przyjścia z pomocą zagrożonemu skrzydłu.

26. g4×h5 Ha3—c1†
27. Kg1—h2. Hc1—h6
28. Gd5×f7 Hh6—g7

Albo Wf×f7 29. h×g6† i g×f7†

29. h5×g6† Kh7—h8
30. Hf6—g5 Czarne poddały się.

UWAGI Dr. M. Euwego
(Specjalnie dla Świata Szachowego.)

Partja Nr. 116.

(Haga, Turniej Olimpijski A.)

Hiszpańska

Białe: Czarne:
J. J. Araiza **D. Przepiórka**
(Meksyk) (Polska)

1. e2—e4 e7—e5
2. Sg1—f3 Sb8—c6
3. Gf1—b5 a7—a6
4. Gb5—a4 Sg8—f6
5. 0—0 d7—d6
6. Ga4×c6 b7×c6
7. d2—d4 Sf6—d7
8. d4×e5 d6×e5

Jako rekompensatę za rozerwane piony na skrzydle hetmańskiem

czarne mają dwa gońce i otwarte linje.

9. Sb1—c3	Gf8—d6
10. Gc1—g5	f7—f6
11. Gg5—e3	0—0
12. Hd1—e2	. . .

Białe usiłują zdobyć piona c6.

12. . . .	Hd8—e7
13. He2—c4†	He7—f7

Czarne kombinacyjnie bronią piona c6. Jeżeli 14. H×c6, to Wb8 15. b3 lub Wb1, Sb6 i białe mają duże trudności.

14. Sf3—d2	Wa8—b8
15. b2—b3	Sd7—b6
16. Hc4×f7†	Kg8×f7

Czarne mają w tej końcówce przewagę.

17. Sc3—e2	Wf8—d8
18. Wf1—d1	Gd6—a3
19. Ge3×b6	. . .

Białe sądzą, że za pomocą tej kombinacji osiągną wyrównanie.

19. . . .	c7×b6
20. Sd2—c4	. . .

I rzeczywiście wydaje się, że dzięki opanowaniu przez białe linji d, szach skoczkiem na d6 jest nieunikniony, poczem białe wymieniają skoczka na gońca z równą pozycją

20. . . .	Gc8—g4!

Tego subtelnego posunięcia białe nie przewidziały. Jeżeli 21. S×a3 to G×e2 i czarna wieża dostaje się na d2.

21. f2—f3	Ga3—c5†
22. Kg1—f1	Gg4—e6
23. Sc4—b2	Gd6—a3
25. Sb2—d3	Kf7—e7
25. Sd3—f2	a6—a5
26 Wd1×d8	Wb8×d8
27.Wa1—d1	Wd3×d1
28. Sf2×d1	. . .

Dalszy przebieg partji jest wielce pouczającym przykładem przewagi dwóch gońców nad dwoma skoczkami.

28. . . .	Ke7—d6
29. Se2—g3	g7—g6
30. Kf1—e2	Ga3—c1
31. Sd1—c3	b6—b5
32. Ke2—d3	Kd6—c5
33. Sc3—e2	Gc1—h6
34. c2—c3	a5—a4
35. b3—b4†	Kc5—d6
36. a2—a3	. . .

Rezultat dotychczasowych operacji czarnych: skrzydło hetmańskie białych jest silnie osłabione.

36. . . .	Ge6—c4†
37. Kd3—c2	Gh6—g5

Czarne przenoszą atak na skrzydło królewskie.

38. Se2—c1	h7—h5
39. Sc1—d3	h5—h4
40. Sg3—e2	Gc4—b3†
41. Kc2—b2	Gb3—d1
42. Se2—g1	Gg5—e3
43. Sg1—h3	Gd1—e2
44. Sd3—f2	f6—f5

A teraz czarne atakują centrum!

45. e4×f5	g6×f5
46. Kb2—c2	Kd6—d5
47. Sf2—d1	Ge3—h6
48. Sh3—g1	Ge2—c4
49. Sd1—f2	Gc4—b3†
50. Kc2—d3	Gh6—c1
51. g2—g4	h4×g3 e. p.
52. h2×g3	Gc1×a3
53. g3—g4	Ga5—c1
54. Sg1—e2	Gc1—h6

Białe poddały się.

Partia Nr. 117.

Turniej olimpijski A. w Hadze

Otwarcie Réti'ego.

Białe:	Czarne:
Dr. M. Euwe	**D. Przepiórka**
(Holandja)	(Polska)
1. Sg1—f3	d7—d5
2. c2—c4	d5×c4
3 e2—e3	—

Przedtem grywano w tej pozycji 3. Sa3, albo także 3. Ha4† 4. H×c4 i potem 5. Hc2

3. —	a7—a6
4. Gf1×c4	Sg8—f6

Konsekwentniejsze byłoby odrazu b7—b5 ze względu na to, że białe nie będą mogły pójść goń-

cem na korzystne pole d3. Jednak czarny nie chce rozrywać skrzydła hetmańskiego, przed wyprowadzeniem figur na skrzydle królewskiem.

5. 0 — 0 e7—e6
6. d2—d4 Sb8—d7
7. Hd1—e2 b7—b5
8. Gc4—d3 c7—c5
9. a2—a4 —

Silnie zagrane. Biały osiąga wyjaśnienie: albo b5—b4, poczem ważne pole c4 przechodzi w posiadanie białych, albo też czarny musi grać

9. — c5—c4

poczem biały otrzymuje wolną rękę dla akcji w centrum.

10. Gd3—c2 Gc8—b7
11. Sb1—d2 Gf8—e7
12. e3—e4 —

Konsekwencja ruchu c5—c4

12. — Hd8—c7

Ale także i czarny osiąga wyjaśnienie, ruch ten zawiera bowiem groźbę e6—e5. Dlatego białe również są zmuszone dalej wysunąć piona.

13. e4—e5 Sf6—d5

Teraz wywiązuje się ostra walka, w której obie strony grają na słabe punkty przeciwnika.

14. Sd2—e4 Sd5—b4
15. Gc2—b1 Hc7—c6!

Tylko ten ruch, który opanowuje wszystkie punkty wielkiej przekątni a8—h1 może dać czarnym wystarczające środki obrony przeciw nieokreślonym groźbom białych. Teraz czarne grożą Sd3, przyczem niedostatecznie bronione stanowisko Se4 zostanie wyzyskane. Dlatego białe grają:

16. Wf1—e1 Sd7—b6

W rachubę wchodziło też ba.

17. a4×b5 a6×b5
18. Wa1×a8 Gb7×a8
19. Gc1—g5 Ge7—f8!

Czarny naturalnie nie może wymienić gońca, gdyż biały skoczek przyjdzie na d6.

20. b2—b3!

Biały otwiera linje i nie cofa się przed ofiarowaniem piona, gdyż czarny nie może wyprowadzić wieży do gry.

20. — c4×b3
21. We1—c1 Sb6—c4
22. d4—d5!

Oczywiście nie może nastąpić H×d5 z powodu 23. Wd1 i mata na d8. Również niemożliwe jest e6×d5 nietylko z powodu otwarcia linji e, (przez co powstaje później możliwość e5—e6), ale przedewszystkiem dlatego że przekątna a8—h1 zostałaby zamknięta, wskutek czego kontrakcja czarnych byłaby zlikwidowana. Wobec pozostał tylko ruch:

22. — Sb4×d5

Teraz rozpętała się burza.

23. Sf3—d4 Hc6—b7
24. Sd4×b5 Hb7×b5
25. Wc1×c4 Hb5—b7
26. Wc4—a4!

Grozi W×a8† z zadaniowym matem na b5.

26. — Gf8—b4
27. He2—d3 —

Uniemożliwia roszadę. Atak białych dlatego jest tak silny, ponieważ czarna wieża nie bierze udziału w grze.

27. — h7—h6
28. Gg5—d2

Główny motyw całej partji: słabe pole d6.

28. — Gb4—e7
29. Wa4—a5

Grozi Wb5. Na pierwszy rzut oka czarne są zgubione bez ratunku.

29. — f7—f5!!

Pointa obrony. Pośrednia groźba mata na g2 paraliżuje cały atak.

30. e5×f6 e. p. Sd5×f6
31. Se4×f6† Ge7×f6
32. Hd3—g6† Ke8—e7
33. Gd2—e3 —

W jaki sposób powinien się czarny bronić przed podwójną groźbą Wa7 i Gc5†?

33. — Wh8—c8!

Po 34. Wa7 nastąpi H×a7

34. f2—f3?

Biały nie chce wierzyć, że jego atak skończył się. Do wiecznego szacha i nierozegranej prowadziło 35. Gc5†, Kd8 35 Hd3† i Hb7—d5 jest niemożliwe z powodu 36. Gb6† i dlatego 35... Ke8 36. Hg6† i t. d.

34. — Hb7—b4!

Teraz białe przegrywają

35. Wa5—a7† Ga8—b7
36. Kg1—f2 Wc8—c7
37. Hg6—d3 Wc7—d7
38. Hd3—g6 Gf6—d4

Również Wd1 wygrywało

39. Kf2—g3

Ten ruch jest równoznaczny z poddaniem partji

39. — Gd4×e3
40. Hg6×g7† Ke7—d8
41. Hg7—h8† Kd8—c7

He5† Hd6 prowadzi do wymiany hetmanów.

42. Gb1—e4 Ge3×a7

Białe poddają się. Bardzo żywa i interesująca partja.

Uwagi *D. Przepiórki*

PARTJA № 118.

Caro-Kann

Turniej olimpijski w Hadze.

Białe:	Czarne:
N. T. Whitaker	**D. Przepiórka**

1. e2—e4 c7—c6
2. d2—d4 d7—d5
3. e4×d5 c6×d5
4. Gf1—d3 Sb8—c6
5. c2—c3 Sg8—f6
6. Sb1—d2 Gc8—g4

Biały nie powinien dopuścić do wyprowadzenia czarnego gońca c8.

7. Hd1—b3 Hd8—c7
8. Sd2—f1 e7—e6
9. Gc1—f4 Gf8—d6!

Oczywiście nie wolno bić gońca na f4 hetmanem z powodu groźby H×b7 i obie figury są zaatakowane.

10. Gf4×d6 Hc7×d6
11. Hb3×b7 —

To bicie jest bardzo ryzykowne, gdyż czarne otrzymują atak, lepsze było Se3.

11. — Wa8—b8
12. Hb7—a6 0—0
13. Wa1—b1 e6—e5

Ponieważ białe na razie nie mogą roszować, czarne otwierają linje środkowe.

14. d4×e5 Hd6×e5†
15. Sf1—e3 d5—d4
16. Ha6×c6 d4×e3
17. Sg1—e2 e3×f2†
18. Ke1—f1 —

Po K×f2 grają czarne Wfe8 i obie lekkie figury białych są zagrożone (G×e2 i He3†)

19. — Wf8—e8
20. Hc6—c4 Wb8—d8

Z groźbą W×d3

21. Kf1×f2 He5—e3†

Biały poddaje się, gdyż po Kf1 nastąpi W×d3

Partja № 119.

Nieprzyjęty gambit hetmański.

Białe:	Czarne:
H. Wagner	**K. Makarczyk**
(Niemcy).	(Polska).

1. d2—d4 d7—d5
2. c2—c4 e7—e6
3. Sb1—c3 Sg8—f6
4. Gc1—g5 Sb8—d7
5. e2—e3 c7—c6
6. Gf1—d3 Gf8—e7

Lepiej jest teraz przyjąć gambit na c4 i następnie grać b7—b5 oraz Hd8—a5 i a7—a6.

7. Sg1—f3 0—0

8. Wa1—c1 d5×c4
9. Gd3×c4 Sf6—d5
10. Gg5×e7 Hd8×e7
11. 0—0 Sd5×c3
12. Wc1×c3 b7—b6

Na ten zwykły i znany ruch czarne zużyły godzinę czasu, co przy tempie 20 posunięć na godzinę musiało się odbić na dalszej grze.

13. Hd1—e2 c6—c5
14. Wf1—d1 Gc8—b7
15. Gc4—b5 Wf8—d8
16. b2—b4!?

Białe dążą do osiągnięcia przewagi. Czarne nie mogą brać ani na b4 ani na d4 wobec odpowiedzi Wc3—c7. Ale nieoczekiwany i dowcipny manewr rozbija plan mistrza Wagnera.

16. ...... a7—a6!

Zmusza do zamiany i umożliwia czarnym zyskanie piona, którego przeciwnik będzie starał się odegrać za wszelką cenę.

17 Gb5×d7!

Czarne K. Makarczyk (Polska)

Białe: H. Wagner (Niemcy)

Odejść gońcem na a4 nie można wobec b6—b5 i t. d.

Teraz czarne mogą bić piona.

17. ...... c5×b4
18. Wc3—c6 ...

Białe nie tracą głowy w gorszej pozycji i zręcznem posunięciem starają się wyrównać partję

18. ...... Wd8×d7

Jeżeli b6—b5, to nastąpi 19. Wc6—c5! i t. d.

19. Wc6×b6 Wd7—c7
20. He2—b2 Gb7×f3
21. g2×f3 He7—g5+
22. Kg1—f1 a6—a5
23. Wd1—c1! Wc7×c1
24. Hb2×c1 h7—h6
25. Hc1—c5 Hg5—g6
26. Hc5—c6!

Jeżeli czarne grają teraz wieżą na d8, to nastąpi 27. Wb6—a6! i czarne nie mogą grać Wd8—d5 wobec Ha8+ i W×a5. Również szach na b1 i wzięcie piona na a2 naraża czarne na odpowiedź Hc6—c7! i po Wd8—d5 szach wieżą na a8 i bicie piona na f7, zabezpiecza czarnym remis. Zresztą czarne miały już zaledwie cztery minuty na czternaście posunięć i skorzystały z następującej okazji:

26. ...... Hg6—b1!+
27. Kf1—g2 Hb1—g6+
28. Kg2—f1 i t. d.

wieczny szach.

Uwagi K. MAKARCZYKA.

Partja Nr 120.

Indyjska.

Białe:	Czarne:
P. Frydman	**E. Anderssen**
(Polska)	(Danja)

1. d2—d4 Sg8—f6
2. Sg1—f3 e7—e6
3. c2—c4 Gf8—b4+
4. Gc1—d2 Hd8—e7
5. g2—g3

Prawdopodobnie lepiej jest odrazu 5. a2—a3 aby uprzedzić upraszczającą odpowiedź czarnych 5... Sf6—e4!

5. ... 0 — 0(?)
6. Gf1—g2 d7—d5(?)
7. 0 — 0 Sb8—d7
8. a2—a3! Gb4×d2
9. Sb1×d2 Wf8—d8
10. Hd1—c2! c7—c6
11. Wf1—e1 e6—e5

Czarne wykonały manewr, mający na celu otworzenie linji dla ich skrępowanych figur, ale białe przygotowały się dostatecznie. Następuje gwałtowne otwarcie centrum

dające zawsze przewagę lepiej zmobilizowanej stronie, a więc w tym wypadku białym.

12. e2—e4!

Czarny hetman zajmuje niewygodną pozycję na linji e. Dlatego czarne muszą bić na c4, pozostawiając białym przewagę piona w centrum.

Czarne: E. Anderssen (Danja)

Białe: P. Frydman (Polska)

12. . . .	d5×c4
13. Sd2×c4	e5×d4
14. e4—e5!	Sf6—e8
15. Sf3×d4	Sd7—b6
16. Sc4×b6	a7×b6
17. Wa1—d1	Gc8—g4
18. Wd1—d2	Se8—c7
19. Hc2—e4!	He7—g5
20. f2—f4	Hg5—g6
21. f4—f5	Hg6—g5
22. Wd2—f2!	Wa8—a4
23. b2—b4!	Wa4×a3
24. e5—e6	

Białe przeprowadziły swój plan ataku w centrum z ogromną energją.

24. . . .	Gg4—h5
25. g3—g4!!	Gh5×g4

Jeżeli Hg5×g4 to e6×f7+itd.

26. e6×f7†	Kg8—f8

Oczywiście na bicie królem piona nastąpiłoby Sd4—e6.

27. Sd4—e6†	Sc7×e6
28. f5×e6	Kf8—e7
29. He4—d4!	Ke7—f8
30. e6—e7†	Hg5×e7
31. We1×e7 czarne się poddały.	

Uwagi, K. MAKARCZYKA

Partja Nr. 121.

Francuska

Białe: H. Steiner (U. S. A.)

Czarne: A. Blass (Polska)

1. d2—d4	e7—e6
2. e2—e4	d7—d5
3. Sb1—c3	Gf8—b4
4. e4×d5	e6×d5
5. Sg1—f3	Sb8—c6
6. Gf1—d3	Sg8—e7
7. a2—a3	Gb4×c3
8. b2×c3	Gc8—g4
9. Hd1—e2	Hd8—d7
10. 0 — 0	0 — 0
11. Wa1—b1	Wa8—b8
12. Gc1—f4?	

To lekkomyślne posunięcie białych zostało świetnie wykorzystane przez Blassa, który szeregiem dobrych posunięć osiąga przeważającą pozycję

12. . . .	Se7—g6!

Teraz goniec nie może odejść w powrotnym kierunku wobec Sg6—h4. Również nie pomaga bicie gońcem skoczka względu na f7×g6. Pozostaje więc tylko:

13. Gf4—g3	f7—f5!
14. h2—h3	Gg4—h5
15. Wf1—e1	Wb8—e8!

Uniemożliwia He2—d1 wobec groźby We8×e1 i Gh5×f3.

16 Sf3—e5	Sc6×e5
17. He2×h5	Se5×d3
18. We1×e8	Wf8×e8
19. c2×d3	f5—f4
20. Gg3—h4	

Teraz białe stoją fatalnie. Czarna wieża wtargnie na e2. Goniec na h4 jest zaatakowany i skrępowany. Również i Gh2 było bardzo niekorzystne.

20. . . .	b7—b6
21. f2—f3	We8—e2
22. Gh4—f2	

Czarne: A. **Blass** (Polska)

Białe **H. Steiner** (U. S. A.)

22. . . . Hd7—e6!?

Czarne przeceniają swoją pozycję i możliwości ataku. Proste We2—a2! dawało więcej szans zrealizowania przewagi.

23. Wb1—f1	c7—c6
24. Hh5—g5	h7—h6
25. Hh5—d8†	Kg8—h7
26. Hd8—c7	He6—f5
27. h3—h4	

Można było próbować i 27. Wf1—e1. Ale białe decydują się na bardzo ryzykowną grę. Groziło oczywiście Hf5—g5 i następnie Sg6—h4 z groźbą mata na g2.

27. . . .	Hf5—f6
28. Wf1—e1	We2—c2
29. h4—h5	Sg6—h4!
30. Hc7—e5!	Hf6—g5!
31. He5×g5	h6×g5
32. We1—e5!	Kh7—h6
33. We5—e6†	Kh6×h5
34. We6×c6	Sh4—f5
35. c3—c4	d5×c4
36. d3×c4	

Gorzej było 36 Wc6×c4, Wc2—d2 i t. d.

36. . . .	Sf5—g3
37. Gf2×g3	f4×g3
38. Kg1—f1	Wc2—f2†
39. Kf1—g1	Wf2—d2
40. Kg1—f1	Wd2×d4
41. Kf1—e2	Wd4—h4
42. Wc6—c7	Wh4—h2
43. Wc7×a7	Wh2×g2†
44. Ke2—f1	Wg2—f2†
45. Kf1—g1	Wf2×f3
46. Wa7×g7	Wf3×a3
47. Wg7—h7†!	Kh5—g4

Czarne: **Blass** (Polska)

Białe: **H. Steiner** (U. S A.)

48. Wh7—b7?

Błąd! Wieża powinna bronić linji f i g przed wtargnięciem króla na f3 lub h3 i jednocześnie o ile to możliwe zaatakować piona b6 aby pośrednio obronić piona c4. A więc Wh7—h6! Dla odparowania zaś groźby Wa3—a2 i g3—g2 z zamiarem Kg3 wystarczy po g3—g2 odpowiedź Wd6. Teraz białe przegrywają forsownie.

48. . . .	Wa3—a1†
49. Kg1—g2	Wa1—a2†
50. Kg2—g1	Wa2—b2
51. c4—c5	b6—b5
52. c5—c6	b5—b4!

Białe nie mogą przesunąć piona na c7 wobec groźby mata (Kg4—f3)

53. Wb7—b8	Wb2—c2
54. Wb8×b4†	Kg4—h3
55. Wb4 - b1	Wc2×c6

Wieża białych jest przygwożdżona do 1-ej linji.

56. Wb1—d1	Wc6—c3
57. Wd1—b1	g5—g4
58. Wb1—a1	g3—g2
59. Wa1—b1	Wc3—f3

Białe się poddały.

Uwagi **K. Makarczyka.**

PARTJA Nr. 122.

Turniej w Kissingen.

Indyjska.

Białe: A. Nimcowicz		Czarne: F. J Marshall
1.	d2—d4	Sg8—f6
2.	c2—c4	b7—b6
3.	Sb1—c3	Gc8—b7
4.	Gc1—g5	e7—e6
5.	Hd1—c2	h7—h6
6.	Gg5—h4	Gf8—e7
7.	e2-e4	0—0
8.	e4—e5	Sf6—d5
9.	Gh4—g3	Sd5—b4
10.	Hc2—b3	d7—d5
11.	e5×d6 e.p.	Ge7×d6
12.	0-0-0	Sb8—c6!
13.	Gg4×d6	Hd8×d6
14.	a2—a3	Sc6×d4!!
15.	Wd1×d4	—

Oczywiście, że nie wolno było odrazu bić skoczka b4, gdyż po H×b4 nastąpi 15... c5 16. Ha4 Gc6 17 Ha6, Hf4† 18. Kb1 H×f2 i czarny wygrywa, gdyż biały hetman jest zapatowany.

15.	—	Hd6×d4
16.	a3×b4	Hd4×f2
17.	Hb3—d1	Wf8—d8
18.	Hd1—e2	Hf2—f4†
19.	Kc1—c2	a7—a5!

Otwarcie linji a w stosownej chwili daje czarnym decydującą przewagę.

20.	b4×a5	Wa8×a5
21.	Sg1—f3	Wa5—a1
22.	Kc2—b3	b6—b5!!

Świetnie zagrane, po 23. c×b5 nastąp Gd5† 24. S×d5, Ha4†, 25 Kc3, Wc1† i wygrywa, jeżeli zaś 23. S×b5 to Ge4! z groźbą c6 i Wb8!

23.	He2—e5	b5×c4†
24.	Kb3—b4	Hf4—c1
25.	Sc3—b5	c7—c5†

Biały poddały się.

Partja powyższa została wyróżnioną specjalną nagrodą za piękną grę.

Partja Nr. 123.

Turniej w Kissingen

Nieprzyjęty gambit hetmański

Białe: J. R. Capablanca		Czarne: R. Spielmann
1.	d2—d4	d7—d5
2.	c2—c4	c7—c6
3.	Sb1—c3	Sg8—f6
4.	Sg1—f3	d5×c4
5.	e2—e3	—

Często grywają też 5. a2—a4, aby nie dopuścić do b7—b5.

5.	—	b7—b5
6.	a2—a4	b5—b4
7.	Sc3—a2	—

Można grać i 7. Sb1. Wprawdzie Dr. Tarrasch twierdzi, że po tem posunięciu czarne osiągają przewagę, jednak najnowsze analizy S. Landaua w Rotterdamie zakwestjonowały słuszność zdania wielkiego niemieckiego teoretyka.

7.	—	e7—e6
8.	Gf1×c4	Gf8—e7
9.	0—0	0—0
10.	b2—b3	c6—c5
11.	Gc1—b2	Gc8—b7
12.	Sa2—c1	Sb8—c6!

W tym warjancie czarne dotychczas wyprowadzały tego skoczka na d7. Posunięcie Spielmanna jest więc teoretyczną inowacją.

13.	d4×c5	Sc6—a5!

Oto sens nowego posunięcia: czarne wymieniają skoczka na niebezpiecznego gońca, poczem białe pola w obozie białych stają się słabe.

14.	Sf3—e5	Sa5×c4
15.	Se5×c4	Ge7×c5
16	Sc1—d3	Hd8—d5

Brak gońca królewskiego białych już się daje odczuć!

17.	Sd3—f4	Hd5—g5
18.	Gb2×f6	Hg5×f6

Czarne groziły Sd5 ponawiając groźbę mata na g2.

19. Wa1—c1 Wf8—d8
20. Hd1—h5 Wa8—c8!
21. Wf1—d1 —

Reti podaje następujący interesujący warjant: 21. Sa5? Ga6 22. W×c5, W×c5 23. D×c5 G×f1 24. K×f1 Ha1† i mat w następnem posunięciu.

21. — g7—g6
22. Wd1×d8† Hf6×d8
23. Hh5—e5 Gc5—e7
24. h2—h3 Wc8—c5
25. He5—a1 Ge7—f6
26. Wc1—d1 Wc5—d5!!

I czarne, nie białe, opanowały linję d! Pomysł Capablanki zneutralizowaniu tej linji za pomocą wymiany wież prowadzi do przegranej.

27. Wd1×d5 e6×d5

Spielmann

Capablanca

28. Sc4—e5? —

Po tem posunięciu białe tracą figurę, ale i po 28. Sb2, d4 29. Hd1, de 30. H×d8† 31. G×d8 31. fe, Ge4 i białe przegrają w końcówce.

28. — Hd8—d6
29. Sf4—d3 Gb7—a6!
30. Ha1—e1 Gf6×e5
31. Sd3×e5 Hd6×e5
32. He1×b4 Ga6—d3
33. Hb4—c5 He5—b8
34. b3—b4 — —

Jeżeli 34. H×d5, to po Gc2 białe też tracą piona.

34. — Hb8—b7
35. Hc5—c3 Gd3—c4
36. e3—e4 Hb7—e7
37. e4×d5 Gc4×d5
38. a4—a5 He7—e4

Białe się poddały.

Partja № 124.
Turniej w Dortmund
Otwarcie Alechina.

Białe: R. Spielmann — Czarne: E. Colle

1. e2—e4 Sg8—f6
2. e4—e5 Sf6—d5
3. c2—c4 Sd5—b6
4. d2—d4 d7—d6
5. f2—f4 —

Teoretycy dotychczas sprzeczają się o to, czy powyższe posunięcie należy zaopatrzyć wykrzyknikiem, czy też znakiem zapytania.

5. — Gc8—f5
6. Sb1—c3 d6×e5
7. f4×e5 e7—e6
8. Gc1—e3 Sb8—c6
9. Gf1—e2 Gf8—e7
10. Sg1—f3 0—0
11. 0—0 f7—f6
12. Sf3—h4 —

Interesujące poświęcenie piona. Oczywiście można było grać 12. ef albo też 12. He1, Sb4 13. Wd1, Sc2 14. Df2, S×e3 15. H×e3 (L. Steiner—Takacs, Wiedeń 1927).

12. — f6×e5
13. Sh4×f5 e6×f5
14. d4—d5 Sc6—d4!

Bardzo dobrze zagrane. Aby uniknąć ścieśnionej pozyzji czarne oddają piona z powrotem.

15. Ge3×d4 e5×d4
16. Hd1×d4 Sb6—d7
17. Sc3—a4 —

Groziło Gc5. Lepiej było odparować tą groźbę za pomocą 17. Kh1 Gc5, 18. Dd2.

Colle

Spielmann

17. — b7—b5!!

Teraz czarne poświęcają piona i otrzymują wzamian silny atak

18. c4×b5 Ge7—d6!
19. Wa1—e1 Hd8—e7!

Czarne atakują nad wyraz subtelnie

20. Gc2—d3 Sd7—e5!
21. Kg1—h1 —

Po 21 G×f5 nastąpiłoby W×f5! 22. W×f5. Sf3† 23. W×f3, H×e1† 24. Wf1, G×h2† etc. Albo też 21. b4, Hf6 (z groźbą Sf3†) 22. Kh1, Hh6, 23. W×e5, Wae8. Warjanty te podaje Spielmann.

21. — f5—f4
22. We1—e2 Wa8—e8
23. Sa4—c3 —

Po 23. Wfe1 nastąpiłoby Hh4, 24. W×e5, H×e1†. (Spielmann w „Szachmaty").

23. — He7—h4
24. Sc3—e4 Se4—g4
25. h2—h3 f4—f3!
26. Wf1×f3 Wf8×f3
27. Se4—f6† Kg8—f7!

Oto prześliczna partja, ciekawa również pod względem teoretycznym, za którą Colle otrzymał specjalną nagrodę.

WIADOMOŚCI

Dnia 2 września rozpoczął się w Katowicach V Związkowy turniej o mistrzostwo województwa Śląskiego. Udział bierze ogółem 40 graczy podzielonych na 3 grupy. W mistrzowskiej grze składającej się z dziewięciu uczestników grają pp: Ertelt, Goldmnic, Kotula, Mróz, Palik, Paskuda, Sojka, inż. Feichmann, Wojdysławski i Wolański.

Protektorat nad turniejem objęli wojewoda dr. Grażyński i prezydent miasta Katowic dr. Kocur. Obszerniejsze sprawozdanie po ukończeniu turnieju.

Między 8 — 16 lipca odbył się w Ciechocinku I sezonowy turniej szachowy. Pierwszą nagrodę zdobył p. Goldminc z Będzina 9 p. z 10 drugą p. Czerniak z Aleksandrowa Kujawskiego, trzecią p. Sempoliński z Ciechocinka.

Turniej w Dortmundzie w którym oprócz siedmiu mistrzów międzynarodowej klasy brało udział dwóch mistrzów lokalnych zakończył się pewnem zwycięstwem Sämischa, który ukończył turniej bez przegranej zdobywając 6 p. z 8 partji Drugą nagrodę otrzymał Reti 5 p. trzecią P. Johner 5 p. Ostatnią nagrodą podzielili się Seitz i Bogolubow, który tym razem grał nierówno przegrywając dwie partje do nienagrodzonych wśród których znaleźli się Spielman 3 p.

W maju roku przyszłego zapowiada się niezwykle ciekawy turniej mistrzowski w Bradley Beach na wybrzeżu New Jersey w Stanach Zjednoczonych. Z pośród mistrzów europejskich mają być zaproszeni: Alechin, Lasker, Bogolubow, Nimzowicz, Rubinstein, Vidmar, Reti, Tartakower, Maroczy, Spielmann, Euwe i Yates, oraz siedmiu mistrzów amerykańskich wśród tych Capablanca, Marshall, Edward Lasker, Kupczyk, Tenner i prawdopodobnie mistrzyni świata Wiera Menczyk.

Turniej w Kissingen zakończył się dosyć niespodziewanym zwycięstwem Bogolubowa 8 p. przed Capablanką 7 p. Trzecią i czwartą nagrodą podzielili się Dr. Euwe i Rubinstein 6½ p., piątą zdobył Nimzowicz 6 p. a ostatnią Reti 5½ p.

Wśród nienagrodzonych znaleźli się Marshall Dr. Tartakower i Yates po 5 p. Spielmann 4½ p, Dr. Tarrasch 4 p. i Mieses 3 p.

Dokładne sprawozdanie zamieścimy w następnym numerze.

Kongres szachowy w Tenby w Anglji przyniósł, jak było spodziewane tytuł mistrza Anglji Yatesowi 8 p. przed Buergerem 7½ p. i Winterem 7 p. Ostatnią nagrodą podzielili się Fairhurst i Sir G. Thomas 6½.

W turnieju głównym wyszli zwycięzcami Koltanowski i Dr. Seitz zdobywając 9 p. z 11 bez przegranej, trzecią nagrodę osiągnął Snosko-Borowski 8½ p.

Capablanka dał 4 sierpnia w Berlinie przedstawienie gry zbiorowej na 32 szachownicach z wynikiem +26—3=3.

10 października ma się rozpocząć dwurundowy turniej mistrzowski w Berlinie w którym grać będą Capablanca, Marshall, Nimzowicz, Reti, Rubinstein, Spielmann, Tarrasch i Tartakower.

Krakowski klub szachistów w celu propagandy wiedzy szachowej ma na sprzedaż po cenach znacznie zniżonych dwa roczniki Szachisty Polskiego 1912|14 w cenie 3 zł.+1 zł. porto, oraz Szkołę gry szachowej i broszurkę „Okruchy z historji szachów" w cenie po 50 gr.

W historji Łódzkiego Klubu Szachowego, którą zamieściliśmy w zeszłym numerze, przy wyliczaniu rezultatów turniejowych opuszczono, wskutek braku odpowiedniego materjału w archiwum klubu, turniej z roku 1918. Rezultat tego turnieju był następujący. 1) Factor 2) Regedziński 3) Saive 4) Hirszbajn. Był to ostatni turniej, w którym brał udział Factor przed swym wyjazdem na stałe do Ameryki.

Jak podaje La Nation Belge pewien mecenas ofiarował 12,000 dolarów na przeprowadzenie meczu o mistrzostwo świata Alechin-Bogolubow. Ta wiadomość jest o tyle sensacyjna, że przedewszystkiem wchodził w rachubę mecz-rewanż z Capablanką. Mecz z Bogolubowem ma być grany częścią w Niemczech a częścią w Indjach.

Turniej w Budapeszcie zakończył się, jak było do przewidzenia zwycięstwem Capablanki, który wygrał pięć partji, a zremizował cztery z Marshallem, Spielmanem, Kmochem i Vajdą uzyskując 7 p. Drugim był Marshall 6 p. trzecią i czwartą nagrodą podzielili się Kmoch i Spielmann po 5½ p. Węgierscy zawodnicy bez miejsca.

Turniej w Brnie Morawskim zakończył się zwycięstwem Retiego i Sämischa, szczególnie Sämisch wykazał wysoką klasę nie przegrywając żadnej partji. Obaj mistrze uzyskali po 7 p. z 9 partji granych. Trzecią nagrodę osiągnął Kmoch 6 p. a czwartą i piątą podzielili się Marshall, który za dużo remizował oraz mistrz czechosłowacki Opocenski po 5 p. Dalsze miejsca zajęli Steiner 4½ Engel 4, Kosticz 3 p. co należy uważać za fatalny rezultat dla mistrza jugosłowiańskiego. Ostatnie dwa miejsca zajęli Teller 2 p. i Walter 1½ który nie zdołał wygrać żadnej partji.

KOMUNIKAT

Zarząd Polskiego Związku Szachowego podaje do wiadomości stowarzyszonych, że Walne Zgromadzenie Związku odbędzie się w dniu 2 grudnia b. r. w Warszawie, w lokalu Warszawskiego T-wa Zwolenników Gry Szachowej ul. Wierzbowa 8. Początek Zgromadzenia o godz. 10 min. 30 rano; w drugim terminie bez względu na ilość obecnych godz. 11 min. 30.

Porządek dzienny:

1. Zatwierdzenie protokułu organizacyjnego Walnego Zgromadzenia.
2. Sprawozdanie Zarządu i Komisji Rewizyjnej;
3. Wybór Władz Związku.

4. Zatwierdzenie planu działalności i preliminarza budżetowego na okres najbliższy.
5. Ustalenie miejsca przyszłego Walnego Zgromadzenia.
6. Wnioski Zarządu.
7. Wnioski członków.

Wnioski członków winny być zgodnie ze statutem nadesłane do Zarządu najpóźniej na dwa tygodnie przed terminem Zgromadzenia t. j. przed dniem 18. XI. b. r. Na porządek dzienny Zgromadzenia mogą wejść wnioski, które będą zaopatrzone w podpisy 50 członków.

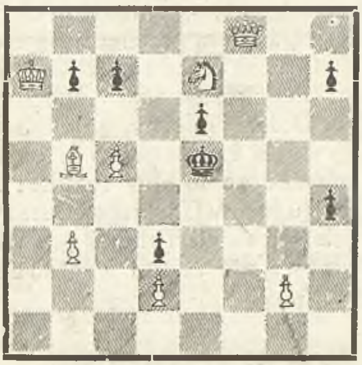
DZIAŁ ZADAŃ

pod redakcją M. Wróbla.

L. 168 K. A. L. Kubbel

Rosja

(Oryginalne)

Mat w 3 posunięciach.

L. 169 R. Cofman

Rumunja

(Oryginalne)

Mat w 3 posunięciach.

L. 170 L. Tugan-Baranowski

Warszawa

(Oryginalne)

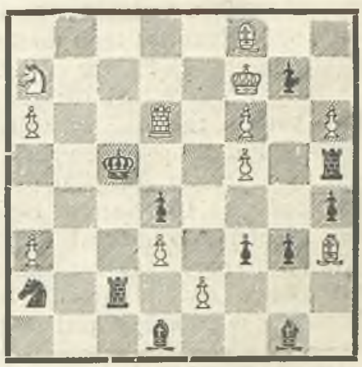

Mat w 3 posunięciach.

L. 171 J. Gross

Jugosławia

(Oryginalne)

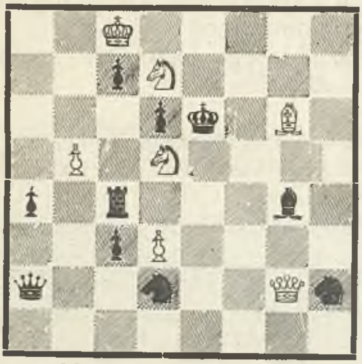
Mat w 3 posunięciach.

L. 172 R. Kintzig
Węgry
(Oryginalne)

Mat w 3 posunięciach.

L. 173 A. Brill
Lwów
(Oryginalne)

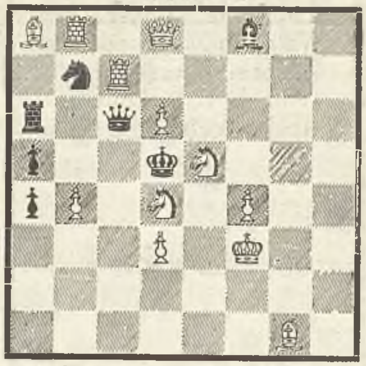
Mat w 3 posunięciach.

L' 174 G. Jordan
Holandja
(Oryginalne)

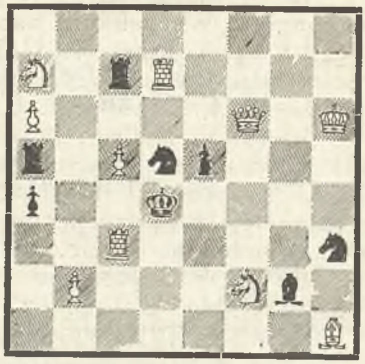
Mat w 2 posunięciach.

L. 175 G. J. Nietvelt
Belgja
(Oryginalne)

Mat w 2 pcsunięciach.

L. 176 G. J. Nietvelt
Belgja
(Oryginalne)

Mat w 2 posunięciach.

L. 177. N. de Terestschenko
Baden-Baden
(Oryginalne).

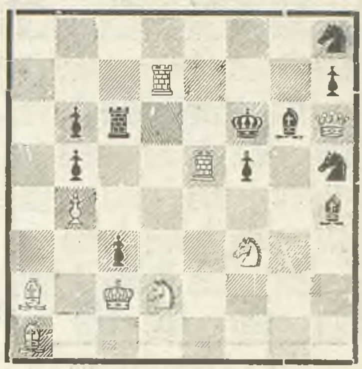
Mat w 2 posunięciach.

L. 178. H. Kahane
Tomaszów-Maz.
(Oryginalne).

Mat w 2 posunięciach.

L. 179. C. Schulz
Niemcy
(Oryginalne).

Mat w 2 posunięciach.

Rozwiązania

L: 86 C. Mansfield 1. Gd3! Typowa współczesna dwuchodówka o doskonałym wyzyskaniu baterji w pięciu odmianach.

L: 87. A. Mari 1. Ge7 Uwalnianie białego hetmana zostało zręcznie połączone z pozycją pół-przytrzymania.

L: 88. E: Schüller 1. Gg3.

L: 89. K. Nielsen 1. b3,∽ 2 Sc4!, Kb4 2 Ha5†, f3 2 Se4†, c×b3 2 Sb3†, Doskonale skonstruowana praca, jedynie Ge1 nieco za pasywny.

L: 90. G. Lauritzen 1. Hg7! ∽2 He5†, Kc4 2. Ge6†, Gd4 2. He5† Główna waga tej kompozycji spoczywa na doskonale dobranych złudnych, ozwiązaniach Hg8 i Hg6.

r L: 91. S. Krjuczkow 1. Wc2! ∽ 2 Gh4! Hf2 2 Hg4!, a3 2 Wh1† Ga7 2 Hd6†, Hg3 2 We3!

Kompozycja najwyższego stylu o doskonale dobranym zespole gier.

L: 92 K. Grabowski (z gońcem czarnym na a4).

1. Se7 Niezupełne półprzytrzymanie, połączone z przesłoną gońców w odmianach Wc6 2 Wd8† i Wg3 2 Ha8†

L: 93 M Wróbel 1. Gg2 Pięć zamknięć, z tego trzy na jednym polu tworzą główną grę tego zadania.

W konkursie rozwiązaniowym na 16 możliwych do zdobycia punktów osięgnęli maximum punktów pp. Melman i Onyszczuk.

	L:86	87	88	89	90	91	92	93	Suma
A. Melman	2	2	2	3	3	3	2	2	19 p.
E. Onyszczuk	2	2	2	3	3	3	2	2	19 p.
M. Berlant	2	2	2	3	3	3	2	2	16 p.
D. Geluzman	2	2	2	3	—	—	2	2	13 p.
M. Jedlin	2	2	2	3	—	—	2	2	13 p.
M. Ignotus	2	2	—	3	—	—	2	2	11 p.
Z. Chelstowski	2	2	2	—	—	—	2	2	10 p.
W. Konaszczuk	—	2	—	—	—	—	2	2	6 p.